CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE

Î N C H E I E R E

de examinare a cererii de recuzare

în cauza penală privind învinuirea lui

Igor Dodon

(art. art. 42 alin.(3), (5), 181[2] alin.(5), 324 alin.(3) lit. a), b), c) Cod penal)

(Dosarul nr. 1-1/2022

1-22146320-01-1-06102022)

Cerere de recuzare respinsă deoarece realizarea de către instanță a unor atribuții funcționale și dezacordul unei părți cu soluția luată, nu pot constitui circumstanțe obiective în măsură să pună în discuție lipsa de imparțialitate a judecătorilor. Argumentele formulate de apărare nu demonstrează existența unor circumstanțe faptice obiectiv justificate în măsură să pună la îndoială imparțialitatea judecătorilor.

04 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică cererea de recuzare a judecătorilor Stella Bleșceaga, Ghenadie Eremciuc și Vladislav Gribincea de la examinarea cauzei penale de învinuire a lui Igor Dodon,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Alexandru Negru, *Preşedinte,*
Leonid Chirtoacă,
Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Igor Dodon s-a născut în anul 1975. El a fost președinte al Republicii Moldova în perioada 23 decembrie 2016 - 24 decembrie 2020. El este apărat de avocații Nicolae Posturusu, Petru Balan și Ion Vizdoga.

2. La 18 mai 2020, un ex-deputat a publicat un fragment de înregistrare video, în care ar apărea Igor Dodon, Serghei Iaralov și Vladimir Plahotniuc. Înregistrarea surprinde momentul în care Vladimir Plahotniuc îi transmite lui Igor Dodon o sacoșă neagră cu calendar, cu ceva în interior, iar ultimul îi spune că mîine la ora cinci are un zbor și să o dea lui „Costea" pentru a o transmite lui „Cornel".

3. La 06 octombrie 2022, la Curtea Supremă de Justiție a parvenit pentru judecare în fond cauza penală nr. 1-1/22. În această cauză, Igor Dodon este învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a), b), c) Cod penal, art. 42 alin. (3), (5), 181^2 alin. (5) Cod penal. El este acuzat că ar fi primit de la Vladimir Plahotniuc o sacoșă cu bani pentru finanțarea partidului Socialiștilor din Republica Moldova și pentru realizarea unor atribuții ce îi reveneau în calitate de președinte al țării. Învinuirea se referă la circumstanțele menționate în paragraful precedent.

a) Contextul înaintării propunerii de recuzare

4. La 28 octombrie 2025, din cauza demisionării succesive a unor judecători și de transfer a altor judecători în alte funcții de demnitate publică, prin încheierea Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție a fost modificat completul de judecată pentru judecarea cauzei penale nr. 1-1/22. Noul complet era compus din judecătorii Stella Bleșceaga - președinte, Vladislav Gribincea și Ghenadie Eremciuc - judecători.

5. La 17 noiembrie 2025, completul a dispus reluarea de la început a cercetării judecătorești. Părțile au fost invitate să prezinte până la 22 noiembrie 2025, lista actualizată a probelor propuse pentru cercetate. Ele au fost anunțate că, la următoarea ședință, instanța va examina toate cererile și demersurile primite, va analiza pertinența și utilitatea probelor propuse și va conveni asupra

ședințelor consecutive la care vor fi cercetate probele pertinente și utile cauzei, precum și dezbaterile judiciare.

6. La 21 noiembrie 2025, Igor Dodon, apărătorii Petru Balan, Nicolae Posturusu și Ion Vizdoga au cerut recuzarea judecătorilor din complet. Ei au invocat lipsa de imparțialitate determinată de o pretinsă afiliere politică și emiterea încheierii din 17 noiembrie 2025 cu abateri legale. La 25 noiembrie 2025, cererile de recuzare au fost respinse.

7. La 10 decembrie 2025, a fost pusă în discuție lista actualizată a probelor acuzării. Ea includea și un proces verbal de cercetare a unor declarații ale lui Vladimir Plahotniuc date organului de urmărire penală în iunie 2019. La întrebarea instanței dacă lista martorilor va fi sau nu actualizată, acuzatorul a indicat că, în lumina Hotărîrii Curții Constituționale nr. 11 din 23 septembrie 2025, solicită concursul instanței la verificarea consimțămîntului lui Vladimir Plahotniuc pentru audierea în calitate de martor. El a indicat că acțiunea respectivă este o atribuție exclusivă a instanței și nu poate fi realizată de acuzare. Apărarea a obiectat că procurorul nu completează lista probelor testimoniale și nu cere audierea lui Vladimir Plahotniuc ca martor. Apărătorul Ion Vîzdoga a invocat că, până în iulie 2025, Vladimir Plahotniuc nu era de găsit, iar procurorii au realizat cercetarea declarațiilor date de el și au propus cercetarea acelui proces verbal de cercetare a declarațiilor. Situația între timp s-a schimbat, iar Plahotniuc este în custodia statului. Acuzarea nu are nici o probă că această persoană dorește să facă declarații. Apărătorul a opinat că demersul trebuie respins ca nejustificat și neargumentat. Ulterior, avocatul a solicitat un termen pentru a lua cunoștință de probele propuse, indicînd că la ședința următoare se vor expune pe fiecare probă. Apărătorul Petru Balan a solicitat lăsarea fără examinare a demersului procurorului până acuzarea nu se determină dacă solicită ori nu audierea lui Vladimir Plahotniuc. Instanța a acordat apărării termen pentru a lua cunoștință de probele prezentate.

8. La 12 ianuarie 2026, fiind invitat să reitereze lista martorilor acuzării, procurorul l-a menționat și pe Vladimir Plahotniuc în lista martorilor acuzării. Invitați să se expună pe problema posibilității audierii lui Vladimir Plahotniuc, apărătorii nu au expus o poziție clară. Ei au indicat că instanța este pusă în situația de a se expune ex-ante, asupra unor probe administrate în altă cauză penală, în care Igor Dodon nu are nici o calitate și care nu este soluționată. După deliberare, instanța a dispus acceptarea audierii martorilor propuși de apărare, inclusiv a lui Vladimir Plahotniuc.

9. La 04 februarie 2026, procurorul a informat instanța că planifică audierea lui Vladimir Plahotniuc la 10 februarie 2026. El a invocat că Vladimir Plahotniuc se află în custodia statului și a solicitat aportul instanței în vederea asigurării prezenței lui în ședință. Apărătorul Ion Vizdoga a comunicat că, la 10 februarie 2026 la Judecătoria Chișinău sediul Buiucani, este preconizată o ședință cu participarea lui Vladimir Plahotniuc pe o altă cauză în care el îi reprezintă

interesele. Instanța a dispus escortarea lui Vladimir Plahotniuc la ședința din 11 februarie 2026 în vederea audierii. La 11 februarie 2026, pe adresa electronică a instanței a parvenit o copie a unei declarații de refuz și a unei cereri adresate instanței. Ele erau redactate din numele lui Vladimir Plahotniuc și exprimau refuzul de a fi escortat în ședința de judecată și disponibilitatea de a se prezenta peste două-trei săptămâni. Înscrisurile au fost comunicate părților. Apărarea nu a formulat obiecții și a invocat că Vladimir Plahotniuc este martor al acuzării. Partea acuzării a insistat asupra audierii acestuia, inclusiv la o dată ulterioară. Ea a pretins că, chiar și în ipoteza în care martorul ar refuza să facă declarații, acesta urmează să-și exprime poziția în fața instanței. Instanța a emis o încheiere de aducere silită a lui Vladimir Plahotniuc la ședința de judecată din 17 februarie 2026 în vederea audierii.

10. La 17 februarie 2026, Vladimir Plahotniuc a fost adus silit în instanță. El a fost identificat și invitat să depună jurământul în calitate de martor. După explicarea drepturilor, Plahotniuc a invocat că are calitatea de coacuzat pe o cauză penală privind coruperea activă, care se referă la aceleași fapte și se află la etapa urmăririi penale. El a refuzat să facă declarații invocând dreptul la tăcere. Refuzul a fost consemnat în scris în procesul-verbal de audiere a acestuia și în procesul-verbal al ședinței. Alte declarații nu au fost luate de la el.

b) Propunerea de recuzare

11. La 24 februarie 2026, apărătorii Petru Balan și Nicolae Posturusu au depus cerere de recuzare a tuturor judecătorilor din complet. Ei pretind că instanța a derogat de la rigoarea de neutralitate și a favorizat acuzarea prin admiterea audierii lui Vladimir Plahotniuc în calitate de martor, prin dispunerea aducerii sale silite din oficiu, și fără dezbaterea chestiunii cu părțile, precum și prin modul de audiere a acestuia. Apărarea consideră că aceste acțiuni au fost orientate spre exercitarea presiunilor asupra lui Vladimir Plahotniuc în vederea obținerii unor declarații incriminatoare împotriva inculpatului. Apărătorii pretind că, în ședințele de judecată, completul ar fi avut o atitudine agresivă față de apărare, ar fi limitat posibilitatea administrării probelor și ar fi accelerat nejustificat examinarea cauzei. Avocații pretind că aceste fapte reprezintă dovada interesului pentru finalizarea rapidă a procesului în defavoarea inculpatului. În susținerea dubiilor privind lipsa de independență, apărarea face trimitere la contextul politic, inclusiv la pretinsa afiliere a unor judecători cu actuala guvernare. Autorii cererii susțin că toate aceste împrejurări, privite în ansamblu, afectează încrederea într-o judecată imparțială. Propunerea de recuzare a fost fondată pe prevederile art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală.

c) Repartizarea cererii, examinarea și poziția părților.

12. Propunerea de recuzare au fost distribuită prin PIGD judecătorului Alexandru Negru. Prin încheierea Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, Stela Procopciuc din 27 februarie 2025, a fost constituit completul de

judecată pentru examinarea cererii în următoarea componență: Alexandru Negru – președinte, Leonid Chirtoacă, Gheorghe Stratulat – judecători.

13. La 27 februarie 2026, completul a dispus examinarea cererii în ședință la 04 martie 2026, începând cu ora 10.00. În contextul încheierii din 25 noiembrie 2025, părțile au fost invitate să se expună dacă au apărut circumstanțe obiective noi, în măsură să pună la îndoială imparțialitatea și independența judecătorilor din complet.

14. Igor Dodon în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar instanța a dispus examinarea cererii în lipsa lui. Apărătorul Petru Balan a susținut cererea de recuzare. El a invocat existența unor dubii rezonabile cu privire la imparțialitatea completului de judecată. Potrivit avocatului Balan, instanța, contrar considerentelor Hotărârii Curții Constituționale nr. 11 din 23 septembrie 2025, a admis audierea lui Vladimir Plahotniuc în calitate de martor al acuzării, chiar dacă audierea unui coînvinuit sau coacuzat ține de exercițiul dreptului la apărare și nu de probatoriul acuzării. Vladimir Plahotniuc, din cauza dosarelor pe care le are, se află într-o poziție de dependență față de organul de urmărire penală și este afectat în libertatea de a face declarații. În ședința din 11 februarie 2026, instanța, fără a pune în discuția părților chestiunea aducerii silite, a dispus escortarea silită a acestuia pentru ședința din 17 februarie 2026. Instanța a manifestat un rol activ incompatibil cu exigențele de imparțialitate. Martorul a fost adus în fața instanței, pus să depună jurământul și ulterior întrebat dacă dorește să facă declarații. O astfel de conduită este orientată spre suplinirea omisiunilor acuzării în administrarea probelor. Apariția în spațiul public a unor informații despre pornirea unei alte cauze penale în privința martorului a fost de natură să exercite presiune asupra acestuia. Apărătorul Nicolae Posturusu a susținut cererea de recuzare. El a invocat adoptarea de către instanță a unui comportament preferențial în raport cu acuzarea. Apărării i s-au făcut obiecții pentru aspecte ce țin de conduita în afara ședinței și pentru neasigurarea prezenței unui martor, chiar dacă au fost prezentate acte justificative. Instanța s-a sincronizat cu poziția acuzării.

15. Procurorul Petru Iarmaliuc a solicitat respingerea cererii de recuzare ca nefondată. El a indicat că argumentele invocate sunt similare celor expuse anterior în cererile de recuzare soluționate prin încheierea din 25 noiembrie 2025. Acuzatorul a opinat că semnatarii cererii nu au indicat împrejurări noi, obiective și rezonabile, de natură să justifice dubii cu privire la imparțialitatea instanței. La examinarea chestiunii privind audierea lui Vladimir Plahotniuc, instanța a verificat argumentele părților și a dispus, prin încheiere, admiterea audierii acestuia în calitate de martor. Acuzarea a solicitat în repetate rânduri sprijinul instanței pentru asigurarea prezenței martorului, în vederea clarificării poziției acestuia privind depunerea declarațiilor. Pentru a evita tergiversarea procesului, instanța era în drept să dispună aducerea silită. Procurorul a susținut că motivele

invocate nu se circumscriu prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Partea relevantă a art. 39 Cod de procedură penală este următoarea:

„(2) Curtea Supremă de Justiţie judecă în primă instanţă cauzele penale privind infracţiunile săvârşite de Preşedintele Republicii Moldova.”

17. Conform art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală:

„(2) Judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei şi urmează a fi recuzat:

…

6) dacă există alte circumstanţe care pun la îndoială rezonabilă imparţialitatea judecătorului.”

18. Art. 34 alin. (1) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) În cazul în care există circumstanțele prevăzute la art. 33, judecătorul este obligat să se abțină de la judecarea cauzei. Pentru aceleași temeiuri, judecătorul poate fi recuzat și de către participanții la proces.”

19. Potrivit art. 197 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală:

„(1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei şi executarea sentinţei, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucţie sau instanţa, conform competenţei, sînt în drept să aplice faţă de bănuit, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrîngere, cum ar fi:

2) aducerea silită;”

20. Potrivit art. 199 alin.(1) şi (6) Cod de procedură penală:

„(1) Aducerea silită constă în aducerea forţată a persoanei la organul de urmărire penală sau la instanţă în cazul în care aceasta, fiind citată, în modul stabilit de lege, nu s-a prezentat fără motive întemeiate şi nu a informat organul care a citat-o despre imposibilitatea prezentării sale, iar prezenţa ei era necesară.

…

(6) Aducerea silită se execută de către organele de poliţie.”

21. Partea relevantă a art. 317 Cod de procedură penală, este următoarea:

„(1) Şedinţele instanţei de judecată sînt prezidate de către judecătorul sau preşedintele completului de judecată căruia i-a fost repartizată, conform prevederilor art. 344, cauza pentru judecare.

(2) Preşedintele conduce şedinţa de judecată şi, în interesele justiţiei, ia toate măsurile prevăzute de prezentul cod pentru asigurarea egalităţii în drepturi a părţilor, păstrînd obiectivitatea şi imparţialitatea, creînd condiţii

necesare pentru examinarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a tuturor probelor prezentate de către părţi sau administrate la cererea acestora.

…

(4) Preşedintele şedinţei de judecată asigură respectarea ordinii în şedinţa de judecată, înlăturînd totul ce nu are legătură cu procesul de judecată. Preşedintele, de asemenea, verifică dacă participanţii la proces îşi cunosc drepturile şi obligaţiile şi le asigură exercitarea lor".

22. Partea relevantă a Art. 370 alin. (6) Cod de procedură penală, este următoarea:

„(6) Martorul a cărui lipsă nu este justificată, în cazul în care partea insistă să fie audiat, poate fi supus aducerii silite."

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Completul reține că, prin jurământul pe care-l depun, judecătorii se angajează să își exercite atribuțiile fără părtinire. Imparţialitatea judecătorului se prezumă până la proba contrară (a se vedea hot. *Kyprianou v. Cipru*, 2005, § 119). Simplul fapt al invocării lipsei de imparțialitate nu este determinant, cel mai important fiind dacă această îndoială poate fi justificată în mod obiectiv (a se vedea hot. CEDO Ferrantelli și Santangelo v. Italia, 1996, § 58). La evaluarea temerii lipsei de imparţialitate a unui judecător părerea acuzatului, intră în discuție, dar nu joacă un rol decisiv. Factorul determinant este dacă temerile persoanei pot fi considerate justificate în mod obiectiv (CtEDO *Hauschildt c. Danemarca*, 1989, § 47-48).

24. Atunci când o declarație, fie că este făcută de un martor în sens strict sau de un co-inculpat, este susceptibilă, într-o măsură substanțială, să stea la baza condamnării inculpatului, aceasta constituie o mărturie a acuzării, iar garanțiile prevăzute de articolul 6 §§ 1 și 3 lit. d) din Convenție îi sunt aplicabile (hot. CtEDO *Luca v. Italia*, 2001, § 41). Autoritățile sunt obligate să facă tot ce este rezonabil posibil pentru a garanta prezentarea unui martor. Încă de la faza audierii, preşedintele completului deține un rol de filtru între interesele acuzatului, care trebuie să dispună de o ocazie reală de a contesta declarațiile și cele ale unui coacuzat pasibil de a fi audiat (hot. CtEDO *Kaste și Mathinsen v. Norvegia*, 2006, §§ 47, 51).

25. Autorii cererii de recuzare pretind că toți membrii completului ar fi lipsiți de imparțialitate, deoarece au dispus aducerea silită a martorului Vladimir Plahotniuc în lipsa unui demers din partea acuzării și l-au obligat să depună jurământul, chiar dacă acesta a refuzat depunerea declarațiilor pe motiv că are statut de coacuzat. Aceste argumente nu pot fi reținute. La momentul dezbaterii chestiunii referitoare la necesitatea și la modul de administrare la dosar a informațiilor cunoscute de Vladimir Plahotniuc,

apărătorii au invocat schimbarea situației și aflarea lui Plahotniuc în custodia statului. Inițial ei au criticat tendința procurorului de a administra la dosar procesul-verbal de cercetare a unor declarații date pe altă cauză și omisiunea acuzării de a cere audierea lui Vladimir Plahotniuc ca martor. Ulterior ei au solicitat termen pentru a studia lista și probele suplimentare anexate (vezi para. 7). La ședința din 12 ianuarie 2026, după ce procurorul a solicitat audierea lui Vladimir Plahotniuc ca martor, apărătorii au adoptat o poziție evazivă. Ei nu s-au pronunțat pe subiectul pus în discuție chiar dacă au fost invitați expres să o facă (vezi para. 8). Ulterior avocații au indicat că Vladimir Plahotniuc este proba acuzării. Ei nu s-au pronunțat pe marginea modului în care urma a fi elucidat eventualul refuz al lui Plahotniuc de a face declarații în cauza de referință (vezi para. 9). Poziția apărării pe subiectul prezenței lui Vladimir Plahotniuc în calitate de martor în acest proces era neclară și evazivă. Cererea și refuzul din 11 februarie 2026 erau în copii. Ele nu clarificau poziția lui Vladimir Plahotniuc (vezi para. 9). Instanța este responsabilă de termenul de examinare a cauzei. Ea nu poate lăsa mersul examinării dosarului la discreția părților. Asta poate fi în contradicție cu interesul de bună realizare a justiției. În calitatea sa de filtru între cele două interese concurente (vezi para. 23), instanța avea obligația de a stabili dacă manifestările de voință există și sunt lipsite de echivoc. Această atribuție îi revenea și conform art. 317 alin. (2) Cod de procedură penală.

26. Autorii cererii de recuzare pretind că membrii completului ar fi afiliați politic, ar fi accelerat termenul de judecare a cauzei, ar fi manifestat agresivitate în raport cu apărarea, limitînd-o în dreptul de administrare a probelor și, ar fi acționat concertat cu acuzarea, în scopul de a-l influența pe Vladimir Plahotniuc la depunerea declarațiilor. Ei susțin că apariția ulterioară în spațiul public a informațiilor despre inițierea unei alte cauze penale în raport cu Vladimir Plahotniuc confirmă această versiune. Completul nu poate reține aceste presupuneri. Argumentele invocate de apărători în susținerea afirmațiilor de afiliere politică nu sunt noi. Ele au fost respinse prin încheierea din 25 noiembrie 2025 (para. 6 și 13). Cauza se examinează de mai mult de trei ani și cinci luni (vezi para. 3), iar cercetarea a fost reluată de la început. În această perioadă apărarea a înaintat 17 cereri de recuzare. În ele a invocat argumente similare sau cvasisimilare. Toate cererile au fost respinse. Două dintre acestea vizează toți judecătorii din ultimul complet. Apărarea nu a prezentat niciun argument sau probă care să denote o interacțiune neprocesuală dintre judecători și acuzare, sau un tratament diferențiat nejustificat. Instanța a declarat nepertinente probe din ambele liste. Avocații nu au indicat prin ce s-a materializat pretinsa agresivitate a instanței și de ce actele de dispoziție emise ar trebui apreciate ca lipsă de imparțialitate. Informațiile apărute în spațiul public aferent cauzelor penale pornite în raport

cu Vladimir Plahotniuc nu constituie circumstanțe obiective în măsură să pună la îndoială imparțialitatea judecătorilor.

27. Realizarea de către instanță a unor atribuții funcționale și dezacordul unei părți cu soluția luată, de regulă nu pot constitui circumstanțe obiective în măsură să pună în discuție lipsa de imparțialitate a judecătorilor. Argumentele formulate de apărare nu demonstrează că la caz există circumstanțe faptice obiectiv justificate în măsură să pună la îndoială imparțialitatea judecătorilor. Prin urmare cererea de recuzare este neîntemeiată și se respinge integral.

28. Din aceste motive, în conformitate cu art. 35, 342 Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge propunerea avocaților Petru Balan și Nicolae Posturusu de recuzare a judecătorilor Stella Blești̦ceaga, Vladislav Gribincea și Ghenadie Eremciuc de la judecarea cauzei penale nr. 1-1/2022.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte Alexandru Negru

Judecători Leonid Chirtoacă

Gheorghe Stratulat

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.03.17 16:59:28 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ